

Cerere pentru mântuire

Text biblic: Fapte 2:32-33;37-47

Versetul de aur

Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Fapte 2:42

Introducere

Sunt multe specii de animale pe lista de animale pe cale de dispariție. Tot așa este și cu viața de creștin, dar la care Dumnezeu poate să aducă o suflare nouă. Lecția de astăzi este un exemplu dramatic în această privință. Evanghelia după Luca și cartea Faptele Apostolilor au fost scrise de Luca, un discipol și medic neam (Coloseni 4:14). Evanghelia este ca o parte 1, în timp ce Faptele este partea 2. Luca și-a adresat ambele cărți unui anumit Teofil (Luca 1: 3; Faptele 1: 1). Faptele Apostolilor 1: 8 anticipau răspândirea mesajului Evangheliei din Ierusalim în Samaria și până în cele mai îndepărtate părți ale pământului. Conținutul cărții Faptele cuprinde aproximativ 30 de ani, începând cu 30 d.Hr. Perioada lecției noastre este la 50 de zile după învierea lui Isus. Apostolul Petru a fost cel care a vorbit în textul de astăzi (vezi Fapte 2:14). Există șanse foarte mari ca mulți sau majoritatea publicului său să fi fost în oraș în timpul încercărilor, crucificării și învierii lui Isus; era firesc ca cei care făceau pelerinajul anual la Ierusalim pentru sărbătorile Paștelui și sărbătoarea pâinii nedospite (Levitic 23: 5-6; Luca 22: 1) să rămână pentru sărbătoarea săptămânilor (Deuteronomul 16: 9-12). Aceasta din urmă a ajuns să fie cunoscută sub numele de Rusalii.

Oamenii care l-au auzit pe Petru propovăduind erau din diferite locații (Fapte 2: 8-11). Imaginează-ți oamenii vorbind încontinuu pe străzi despre evenimentele din jurul răstignirii lui Iisus din Nazaret! Ar fi existat zvonuri, întrebări și îndoieli cu privire la identitatea lui Isus. Chiar a înviat El din morți? Era El cu adevărat Hristosul?

La prima vedere, ne-ar putea surprinde faptul că Peter a avut îndrăzneala pe care o vedem în textul de astăzi. La urma urmei, l-a negat pe Isus de trei ori înainte de răstignire (Luca 22: 54-62) și se adăpostise după aceea într-o cameră încuiată (Ioan 20:19). Dar după ce l-a

Contextul lecției

I. Un plan Divin (Fapte 2:32-33-27-40)

A. Promisiune împlinită v 32-33)

Poporul evreu aștepta un rege asemănător lui David (Matei 12:23), nu pe acest Isus. Oamenii se așteptau ca Mesia lor să-i elibereze de sub stăpânirea romană și să „restabilească regatul în Israel” (Fapte 1: 6). În schimb, Isus era un slujitor umil care nu avea palat (Isaia 53: 1-3; Luca 9:58). El a venit să ofere iertarea păcatelor și o împărăție mai bună (Ioan 18:36). Este posibil ca oamenii să nu fi recunoscut sosirea lui Mesia, dar totul era în planul lui Dumnezeu de la început. Moartea lui Isus nu este ceva accidental sau neprevăzut, a fost planul perfect al lui Dumnezeu pentru omenire. Să fi la dreapta cuiva este o poziție de onoare și de proeminență. (Ef 1:20)

B. Poporul primește promisiuni. (v 37-40)

Acest mesaj al Evangheliei a pătruns ca o sabie (Evrei 4:12) pe măsură ce oamenii erau chemați la socoteală. Mulți au ajuns la dureroasa realizare că Dumnezeu l-a trimis pe Iisus din dragoste pentru ei (Ioan 3:16), dar ei l-au respins. O inimă care este dispusă să ne întrebe ce să facă, este pregătită să descopere binecuvântările bogate ale lui Dumnezeu. În acest caz, oamenii cereau apostolilor ajutor după ce au realizat că ai nevoie de pocăință ceea ce înseamnă că ei trebuia să întoarcă spatele la păcat.

II. O schimbare Divină (Fapte 2:41-47)

A. O trezire de 3.000 de suflete adăugate Bisericii (41)

Cu toate că de sărbători, la Ierusalim se aduna o mare mulțime, numărul celor botezați a fost destul de mare ca să pată face o trezire în locurile lor natale.

B. O biserică activă (v 41)

Cei nou botezați, acum transmit cuvântul Domnului celor care nu l-au auzit, un mesaj despre o viață schimbată. Mesele lor prezintă o părtășie strânsă între membrii bisericii, dar nu în ultimul rând rugăciunea, lucru care nu trebuie uitat niciodată. Una dintre cele mai importante caractere ale creștinilor este generozitatea, astfel că și cei care nu aveau nimic puteau acum să participe la mesele lor, sau că, creștinii care s-au botezat au zăbovit un timp în biserica din Ierusalim și proviziile s-au terminat, așa că au fost ajutați de frații lor localnici.

C. Grupul credincioșilor crește. (v 47)

Întâlnirile publice la templu însemna că primii creștini nu se strâneau în secret. În schimb, mărturia lor publică le-a câștigat favoarea tuturor oamenilor. A avea o bună reputație cu cei din afară este important pentru a-i atrage la Isus (Coloseni 4: 5; 1 Tesaloniceni 4: 10-12; 1 Timotei 3: 7). Și asta părea să se întâmple aici, deoarece numărul lor continua să crească zilnic. Întrucât primii creștini au reușit să fie un martor puternic și iubitor pentru comunitate, au avut și aprobarea lui Dumnezeu. La urma urmei, el este cel care salvează în cele din urmă (Romani 3: 24-26 și Tit 3: 4-7).

CONCLUZII

Cea ce putem înțelege din textul de astăzi este că Hristos este încă "vestea bună" pentru o lume pe moartă - a fost din ziua Rusaliiilor și va continua să fie așa până se va întoarce.

Până atunci, trebuie să-l împărtășim pe Isus la toți oamenii.

Baza acestui efort este un sentiment de coplesite a inimilor, care lipsește adesea în biserică astăzi. Uneori serviciile noastre de închinare se par învechite. Viețile noastre de rugăciune se răcesc. Permiteți ca unele lucruri să ne distragă atenția de la importanța cuvântului. Dar în timpuri ca acelea, putem cere transformare în timp ce strigăm ca Dumnezeu să „Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință!” (Psalmul 51:12).

Dumnezeu încă lucrează în și prin poporul Său. Fie ca noi să fim conștienți de mișcarea Duhului Lui în viețile noastre, în bisericile noastre și în comunitățile noastre, pentru ca și noi să vedem biserica crescând zilnic.

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu poate să schimbe pe cei care au o inimă deschisă pentru El